

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoCsp/10/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215200264
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2215200264.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Daši Kontríkovej a JUDr. Ľubice Bundzelovej, v spore žalobcu: SPP - distribúcia, a. s., so sídlom Mlynské nivy 44/b, Bratislava, IČO: 35 910 739, proti žalovanému: R. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. Q. K. XX, zastúpený splnomocnencom: Spotrebiteľské Centrum, so sídlom Andyho Warhola 33, Medzilaborce, IČO: 42 249 708, o zaplatenie 7.831,80 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 19. mája 2020, č.k. 7C/24/2015-226, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zamietnutia žaloby vo zvyšku a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania r u š í a vec mu v zrušenom rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi 220,02 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75% ročne od 26.02.2013 až do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.) a vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.). O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal (výrok III.).

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 52 ods. 1, § 54 ods. 1, § 420 ods. 1, § 441, § 442 ods. 1 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalovaný je spoluvlastníkom nehnuteľnosti súp. č. XX na parc. č. 59/1, zapísanej na LV č. XXX pre obec J. Q. K., ktorá nehnuteľnosť je odberným miestom dodávky plynu v prejednávanej veci. SPP, a. s. uzavrel so žalovaným zmluvu o dodávke plynu, ktorá zmluva bola ukončená dňa 23.07.2012. Pri kontrole odberného miesta uskutočnenej dňa 15.01.2013 bol na plynomere nachádzajúcom sa na odbernom mieste zistený stav 27.923 m³. Žalovaný spotreby v rokoch 2010 a 2011 nahlasoval sám, na základe čoho mu dodávateľ plynu fakturoval spotrebu plynu. Fyzické odpočty spotreby plynu žalobca a ani dodávateľ odpočtov (INDEX Nosluss, s. r. o.) nevykonali. Žalobca tvrdil, že zohľadnil samoodpočty odberateľa z dôvodu neprístupnosti meradla, a preto nebolo možné ich verifikovať ani k 24.07.2012 (ukončenie zmluvy), a ani k 12.11.2012 (uzatvorenie zmluvy o dodávke plynu na rovnaké odberné miesto medzi SPP, a. s. a P. Y.). Túto námietku žalobcu súd považoval za účelovú, pretože žalobca neoznámil ani žalovanému, a ani jeho matke P. Y. dátum a čas odpočtu plynomeru. Žalobca tvrdenie žalovaného o stave spotreby ku dňu 24.07.2012 a ku dňu 12.11.2012 považoval za ničím nepreukázané, pričom dodávateľ plynu SPP, a. s. ku dňu ukončenia zmluvy dňa 24.07.2012 vychádzal zo stavu spotreby nahlásenej odberateľom, a to 14.312 m³. Súd mal za to, že žalobca na preukázanie neoprávneného odberu mal vykonať po ukončení zmluvy kontrolu meradla, pričom žalobca vykonal odpočet spotrebovaného plynu takmer po pol roku za existencie zmluvy o dodávke zemného plynu uzatvorenej s iným subjektom. Žalobca sa bránil tým, že ukončenie zmluvy o dodávke plynu automaticky neznamená odmontovanie plynomeru, nakoľko táto povinnosť žalobcovi zo žiadneho všeobecne záväzného predpisu nevyplýva. V prípade, že by dodávateľ vykonal kontrolu meradla po zániku zmluvy so žalovaným, pri kontrole a demontáži meradla tesne po zániku zmluvy by žalobca mohol

uniesť dôkazné bremeno. Kontrola bola vykonaná až dňa 15.01.2013, pričom v tento deň sa vykonala i demontáž meradla a na meradle bola uvedená spotreba 27.923 m³, čo je nepochybne preukázané fotografiami meradla predloženými k žalobe. Podľa žalobcu platí, že ak nový odberateľ uzavrie zmluvu o dodávke plynu, predpokladom jej účinnosti a následného dodávania plynu novému odberateľovi do jeho odberného miesta je aj kontrola meradla a zistenie stavu spotreby, od ktorého bude dodávateľ plynu tomuto novému odberateľovi plyn dodávať. V predmetnom prípade bola kontrola meradla zo strany novej odberateľky žalobcovi umožnená dňa 15.01.2013, teda dodávateľ plynu, s ktorým uzavrela zmluvu matka žalovaného, dodával plyn už tejto novej odberateľke až od stavu zisteného na plynomere v januári 2013. Túto skutočnosť potvrdzuje aj vyúčtovacia faktúra č. 74431164037 zo dňa 21.11.2013, ktorá odrážala spotrebu plynu od stavu 27.923 m³ odo dňa 15.01.2013. Zo zmluvy o dodávke plynu uzavretej medzi SPP, a. s. a P. Y. dňa 12.11.2012 vyplýva, že ani číslo, ani stav plynomeru v zmluve nebol uvedený, pričom na tlačive zmluvy o dodávke plynu je táto kolónka uvedená. Súd mal za to, že dodávateľ plynu mal povinnosť zistiť v čase podpisu zmluvy stav plynomeru a nakoľko sa jedná o spotrebiteľský spor, odberateľka je chránená ustanoveniami § 52 až 54 Občianskeho zákonníka, preto v prejednávanej veci platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Súd bol toho názoru, že dodávateľ svojou nečinnosťou zhoršil zmluvné postavenie odberateľa. Žalovaný listom zo dňa 22.02.2013 si uplatnil reklamáciu zisteného stavu u žalobcu a žiadal, aby meradlo bolo zaslané do skúšobne, nakoľko sa jednalo o starý typ meradla a nesúhlasil s výškou odberu za obdobie od 24.07.2012 do 15.01.2013 vo výške 13.611 m³ plynu. Vzhľadom na to, že žalobca na reklamáciu nereagoval, žalovaný podal sťažnosť na riešenie reklamácie, v ktorom liste naďalej trval na tom, aby bolo meradlo zaslané do skúšobne tak, ako to tvrdili pracovníci pri demontáži meradla. Žalobca ani na túto sťažnosť žalovaného nereagoval. Ak žalobcovi vznikla škoda v žalovanej výške, mal vykonať kontroly po zániku zmluvy, teda po 23.07.2012 a následne na podnet žalovaného vykonať kontrolu plynomeru v skúšobni, a to nie len na preukázanie manipulácie s plynomerom, ale aj na kontrolu správneho merania plynomeru. Pokiaľ žalobca chce preukázať dôvodnosť žaloby, mal tieto dôkazy vykonať a výsledok predložiť súdu. Zo spisu nepochybne vyplýva, že žalovaný v obmedzenom rozsahu odoberal plyn aj od 23.07.2012 do 12.11.2012, pričom sa jednalo o minimálny odber, keďže používa aj kotol na drevo na temperovanie domu. Pri určení výšky náhrady škody súd vychádzal z priemeru spotreby plynu za obdobie nielen v rokoch 2010 a 2011, teda pred žalovaným obdobím, ale aj následne po uzavretí zmluvy o dodávke plynu s matkou žalovaného. Zo založených vyúčtovaní za rok 2013 vyplýva, že spotreba plynu na tom istom odbernom mieste bola v hodnote 390 eur. Za rok 2014 finančné vyrovnanie predstavovalo 654,65 eur a od 19.11.2014 do 18.11.2015 bola fakturovaná suma celkom 730,55 eur. V konaní bolo nepochybne preukázané podľa nahlásenia spotrebiteľa, že spotreba plynu za obdobie od 24.07.2012 do 15.01.2013 bola 2.057 m³. Túto nahlásenú spotrebu možno považovať za primeranú vzhľadom na priemerný celoročný odber na danom odbernom mieste, ktorý sa ani po uzavretí zmluvy o odbere plynu s matkou žalovaného nezmenil. Výšku náhrady škody súd určil tak, že 257 m³ vynásobil s 0,57 eur, čo predstavuje 146,49 eur. Výšku škody vypočítal ako súčin preukázaného odobratého množstva a jeden a pol násobku referenčnej ceny plynu, t.j. 0,57 eur/m³ podľa ust. § 82 ods. 2 zákona o energetike v spojitosti s § 1 ods. 1 vyhlášky Ministerstva hospodárstva SR č. 449/2012 Z.z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu. Vo finančnom vyjadrení to predstavuje 146,49 eur. Žalobca sa domáhal aj zaplata nákladov za demontáž plynomeru vo výške 73,53 eur, čo bolo tiež dôvodné po zániku zmluvy, preto súd uložil žalovanému zaplatiť celkom sumu 220,02 eur. V zmysle § 517 ods. 2 a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. súd k prisúdenej istine priznal žalobcovi i príslušenstvo - úroky z omeškania, nakoľko žalovaný sa so zaplatením dlhu dostal do omeškania. Vo zvyšku súd žalobu zamietol, keďže žalobca nepreukázal dôvodnosť žaloby v plnom rozsahu. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a vzhľadom na to, že žalovaný mal úspech v pomere 71,91%, avšak náhradu trov konania nežiadal priznať, preto súd rozhodol, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti zamietnutia žaloby a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť a uložiť žalovanému zaplatiť mu sumu 7.611,78 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75% ročne z tejto sumy od 26.02.2013 až do zaplata, a súčasne mu priznať proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Podľa súdu prvej inštancie malo byť v konaní nepochybne preukázané, a to „vlastným nahlásením spotrebiteľa“, že spotreba plynu za obdobie od 24.07.2012 do 15.01.2013 bola 2.057 m³. Uvedené skutkové zistenie však neobstojí. Odhliadnuc od skutočnosti, že v ďalšom texte odôvodnenia rozhodnutia už súd prvej inštancie nebral do úvahy podľa súdu „preukázanú“ spotrebu 2.057 m³, ale len spotrebu 257 m³, tak ani spotreba 2.057 m³, ani spotreba 257 m³ neboli

žalovaným v konaní preukázané. Matka žalovaného v rámci svojej výpovede uviedla, že pri uzatváraní zmluvy o dodávke plynu v mesiaci november 2012 nahlásila odberateľovi plynu stav, aký mal byť v deň uzavretia zmluvy na meradle. Toto tvrdenie však žalobca spochybňoval, keďže daná skutočnosť nevyplývala z obsahu uzatvorenej zmluvy, ktorú matka žalovaného s dodávateľom plynu uzavrela a nebolo preukázané ani inými hodnovernými dôkaznými prostriedkami. Ak by matka žalovaného v deň, kedy uzavrela zmluvu o dodávke plynu, vykonala samoodpočet a tento nahlásila jej dodávateľovi plynu, túto skutočnosť by dodávateľ plynu zaznamenal v jeho evidencii. Uskutočnenie samoodpočtu spotreby ku dňu 12.11.2012 však preukázané nebolo. Tvrdeniu o preukázaní odobratého množstva plynu „podľa vlastného nahlásenia spotrebiteľa“ zároveň odporuje bodu 25 odôvodnenia rozsudku, podľa ktorého pri určení výšky náhrady škody súd vychádzal z priemeru spotreby. Ani takéto určenie neobstojí, keďže súd určil množstvo plynu podľa následnej spotreby, avšak už iného odberateľa, pričom priemerná spotreba z minulosti, ani priemerná spotreba iného odberateľa plynu v následnom období nemôžu preukazovať odobraté množstvo plynu v rozhodnom období. V súvislosti s preukázaním množstva odobratého plynu v rozhodnom období je naopak potrebné poukázať na skutočnosť, že dôkazné bremeno uniesol žalobca a v konaní bolo množstvo žalovaným odobratého plynu preukázané, a to nielen tvrdením žalobcu, ale aj listinnými dôkazmi (faktúry vystavené dodávateľom plynu so stavom spotreby, s akým bola zmluva so žalovaným ukončená - 14.312 m³ a stavom spotreby, od ktorého dodávateľ plynu dodával plyn matke žalovaného - 27.923 m³, fotodokumentácia a žalovaným podpísaný zápis a montážny list so stavom spotreby 27.923 m³). Súd prvej inštancie tiež nesprávne uviedol, že žalobca nereagoval na reklamáciu zo strany žalovaného, pričom odhliadnuc od toho, že reagovanie alebo nereagovanie žalobcu na sťažnosť žalovaného nemá žiaden vplyv na posúdenie oprávnenosti žalobcom uplatňovaného nároku na náhradu škody, žalobca na podnety žalovaného reagoval a spolu s odvolaním doložil kópie týchto vyjadrení. Poukázal na to, že zo žiadneho všeobecne záväzného právneho predpisu nevyplýva povinnosť žalobcu, ako prevádzkovateľa distribučnej siete, ani dodávateľa plynu, vykonať kontrolu meradla, prípadne meradlo zdemontovať, tesne po zániku zmluvy o dodávke zemného plynu, ani v akejkoľvek inej stanovenej lehote. Skutočnosť, že došlo k ukončeniu zmluvy o dodávke zemného plynu totiž ešte neznamená, že sa v nehnuteľnosti, do ktorej bol plyn do okamihu ukončenia zmluvy legálne dodávaný, plyn aj naďalej odoberá, a teda že dochádza k neoprávnenému odberu plynu. Spor medzi žalobcom a žalovaným, týkajúci sa nároku, ktorý si žalobca uplatňuje voči žalovanému, pričom žalovaný žalobcovi škodu spôsobil odberom plynu bez zmluvy, nie je možné posudzovať ako spor spotrebiteľský s odôvodnením, že iný subjekt (matka žalovaného) uzavrel s osobou odlišnou od žalobcu zmluvu o dodávke plynu, navyše s účinkami až odo dňa, kedy bol neoprávnený odber plynu u žalovaného ukončený. V súvislosti s tvrdenou povinnosťou dodávateľa plynu zistiť pri uzavretí zmluvy o dodávke plynu stav plynomeru, poukázal na to, že dodávateľovi plynu žiadna takáto povinnosť z ustanovení zákona o energetike nevyplýva. Navyše postavenie matky žalovaného, ako odberateľky plynu, ktorej bol na základe zmluvy o dodávke plynu plyn dodávaný až po ukončení neoprávneného odberu, nemá žiaden vplyv na náhradu škody, ktorý si žalobca uplatňuje voči žalovanému.

4. Žalovaný sa k podanému odvolaniu písomne vyjadril a uviedol, že súd prvej inštancie rozhodol správne. Poukázal na to, že žalobca viackrát porušil zákon o energetike, aby poškodil odberateľa plynu. Namietol, že žalobca nedal meradlo plynu do štátnej skúšobne, o čo ho ako odberateľ plynu žiadal, pričom zápis bol vykonaný pri demontáži meradla.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, keď odvolací súd zistil vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, v dôsledku ktorých bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP zrušiť a v zrušenom rozsahu vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 7C/24/2015 bolo zaplatenie náhrady škody vo výške 7.831,80 eur s príslušenstvom. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi 220,02 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75% ročne od 26.02.2013 až do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.) a vo

zvyšku žalobu zamietol (výrok II.). O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal (výrok III.).

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v časti zamietnutia žaloby vo zvyšku a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania.

8. Vzhľadom na to, že odvolací súd je viazaný rozsahom odvolania, pričom odvolanie žalobcu v danom prípade smerovalo proti zamietnutiu žaloby vo zvyšku a s prihliadnutím na § 379 písm. a) CSP i voči výroku o nároku na náhradu trov konania, rozsudok súdu prvej inštancie v časti vyhovenia žalobe (výrok I.) nadobudol právoplatnosť.

9. Podľa § 380 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný (ods. 1). Na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (ods. 2).

10. Odvolací súd môže v zásade prihliadať iba na dôvody vymedzené v podanom odvolaní, ktoré boli vymedzené v odvolacej lehote. Súd musí z úradnej povinnosti prihliadať na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok.

11. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

12. Podľa § 219 ods. 4 CSP, len čo súd vyhlási rozsudok, je ním viazaný.

13. Zákonným následkom vyhlásenia rozsudku je viazanosť súdu vyhláseným výrokom. To znamená, že ho konajúci súd už nemôže sám zmeniť.

14. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že na pojednávaní dňa 28.05.2019 súd prvej inštancie vyhlásil rozsudok pre zmeškanie, ktorým žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi sumu 7.831,80 eur spolu s 5,75% ročným úrokom z omeškania zo sumy 7.831,80 eur počnúc dňom 26.02.2013 až do zaplatenia. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (rozsudok č.k. 7C/24/2015-128). Žalovanému bol predmetný rozsudok doručený dňa 04.07.2019, a tento dňa 17.07.2019 doručil súdu návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, a tiež dňa 02.08.2019 na pošte podal i odvolanie proti predmetnému rozsudku. Súd prvej inštancie bez toho, aby o podanom návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie rozhodol a vyčkal na právoplatnosť rozhodnutia, vo veci konal ďalej, vytyčil pojednávania na dni 03.09.2019, 29.10.2019, 18.02.2020, 27.02.2020 a dňa 19.05.2020 vyhlásil rozsudok č.k. 7C/24/2015-226, preskúmanie ktorého je predmetom tohto odvolacieho konania.

15. Podľa § 277 ods. 2 a 3 CSP, ak žalovaný z ospravedliteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalovaného tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie (ods. 2). Návrh podľa odsekov 1 a 2 môže žalovaný podať do pätnástich dní, odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalovaného v rozsudku pre zmeškanie súd poučí (ods. 3).

16. Bolo povinnosťou súdu prvej inštancie o návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie v zmysle § 277 ods. 2 CSP rozhodnúť, uznesenie doručiť stranám, vyčkať na právoplatnosť uznesenia a podľa výsledku zvážiť ďalší postup.

17. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie týmto spôsobom nepostupoval, bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania (aj keď vadným je celý rozsudok súdu prvej inštancie, avšak odvolací súd je viazaný rozsahom odvolania) podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP zrušiť a podľa § 391 ods. 1 CSP v zrušenom rozsahu vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

18. Po vrátení veci súd prvej inštancie rozhodne o návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a rozhodnutie doručí stranám. S prihliadnutím na podané odvolanie zo strany žalovaného proti rozsudku pre zmeškanie súd prvej inštancie vykoná úkony v zmysle ust. § 373 CSP a vec následne

predloží odvolaciemu súdu na rozhodnutie o tomto odvolaní a podľa výsledku i na rozhodnutie o odvolaní proti rozhodnutiu o návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie.

19. S prihliadnutím na dôvody zrušenia rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd považoval za predčasné vyjadrovať sa ku skutkovému a právnomu posúdeniu veci.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí vo veci (§ 396 ods. 3 CSP).

21. Senát krajského súdu uvedené uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).